

Remiss

Handläggare

Sofia Brockmark
Fiskeregleringsenheten
sofia.brockmark@havochvatten.se

Datum 2022-03-18

Dnr 0943-2022

Enligt sändlista

Remiss gällande ändrade regler för fiske efter ål i havet

Hantering

Havs- och vattenmyndigheten önskar ta del av era synpunkter på bifogat förslag till föreskrifter och konsekvensutredning. Förslaget gäller dels fastställande av förbudsperiod för fiske efter ål i havet, dels ändrade regler om sumpning av ål.

Förslaget föreslås träda i kraft den 2022-05-01.

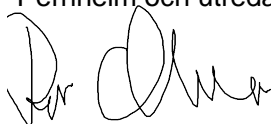
Remissvar ska ha inkommit till Havs- och vattenmyndigheten senast den 2022-04-08.

Havs- och vattenmyndigheten ser helst att svaret skickas med e-post till havochvatten@havochvatten.se i Wordformat. Ange ärendets diarienummer 0943-2022 i e-postmeddelandets ärendemening.

Havs- och vattenmyndigheten publicerar remissvar från myndigheter, företag och organisationer på sin webbsida. Remissvar från privatpersoner publiceras inte. Du hittar mer information om hur HaV behandlar dina personuppgifter i samband med remisshanteringen på [Havs- och vattenmyndighetens webbsida](#).

Eventuella frågor om förslaget i den del det handlar om förbudsperioden kan ställas till Sofia Brockmark, e-post: sofia.brockmark@havochvatten.se eller tel. 010-698 65 81. Frågor om föreslagna regler för förbättrad kontroll kan ställas till Björn Stührenberg, e-post: bjorn.stuhrenberg@havochvatten.se eller tel. 010-698 60 47.

Denna remiss har beslutats av biträdande avdelningschefen Per Olsson efter föredragning av utredarna Sofia Brockmark och Ulrika Parsons. I den slutliga handläggningen av ärendet har även avdelningschefen Niclas Törnell, enhetschefen Inger Dahlgren, verksamhetsjuristen Catarina Pernheim och utredaren Jens Persson medverkat.

Per Olsson

Sofia Brockmark

Bakgrund och syfte

Förbudsperiod för fiske av ål i havet 2022/2023

EU:s ministerråd har under de senaste fem åren, i samband med diskussionerna om nya fiskekvoter i unionens vatten, fattat ett politiskt beslut om att varje medlemsland ska fastställa en sammanhängande förbudsperiod för fiske av ål i havet under tre månader. Förbudet ska omfatta alla livsstadier av ål och allt fiske i EU:s vatten, inklusive flodmynningarna. Villkoren i besluten har skiljt sig åt mellan åren, men under de senaste fyra åren (2018, 2019, 2020 och 2021) har den valbara förbudsperioden kunnat införas mellan augusti och februari.

Enligt beslutet om bestämmelser för fiske av ål i havet 2022/2023 ska medlemsländerna säkra att förbudsperioden införs då vandrigen av ål är som störst. Tillägget är ett förtydligande och en skärpning jämfört med tidigare års beslut. Enligt ministerrådets beslut ska förbudsperioden omfatta all form av fiskeaktivitet efter ål, vilket innebär att det även kommer vara förbjudet att sumpa ål under förbudsperioden.

Förbudsperioden regleras enligt artikel 13 (se nedan) i rådets förordning (EU) 2022/109 om fastställande för 2022 av fiskemöjligheterna avseende vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten. EU-förordningen är direkt tillämplig som lag i Sverige. Bestämmelserna i EU-förordningen gäller före bestämmelser i svensk lagstiftning om bestämmelserna strider mot varandra.

Det är Havs- och vattenmyndigheten som tar beslut och inför förbudsperioden i Sverige genom föreskriftsändringar i bilaga 10 till Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön. EU-kommissionen ska senast den 1 juni 2022 meddelas om den fastställda perioden tillsammans med stödjande information som motiverar den valda perioden.

Artikel 13, EU:s förordning (2022/109) - Åtgärder rörande fiske efter ål i unionens vatten i Ices-området

All fiskeverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.28 i förordning (EU) nr 1380/2013 som avser fångst av ål (*Anguilla anguilla*) och som bedrivs som riktat fiske, oavsiktligt fiske eller fritidsfiske ska vara förbjuden i unionens vatten i Ices-området och i bräckt vatten, t.ex. flodmynningar, kustlaguner och vatten i övergångszoner, under en sammanhängande tremånadersperiod.

Varje berörd medlemsstat ska fastställa den perioden, som ska infalla mellan den 1 augusti 2022 och den 28 februari 2023, för att säkerställa att förbudet omfattar perioderna med den största vandrigen av ål.

Medlemsstaterna ska senast den 1 juni 2022 meddela kommissionen den fastställda perioden tillsammans med stödjande information som motiverar den valda förbudsperioden.

Ices råd (se nedan) säger att allt fiske av ål för alla ändamål ska vara noll 2022. EU-kommissionen har därmed valt att inte tillämpa rådet i sitt förslag till beslut om förbudsperiod. Ministerrådet beslutade i december 2021 att införa förslaget om bestämmelse utan ändring.

Med aktuell skärpning som tillägg föreslog EU-kommissionen även att förbudsperiod fortsatt ska tillämpas och att de avser konsultera de regionala organen, bl.a. Baltfish och Scheveningen, för

förslag kring tillämpning av Ices råd. De regionala organen ska inkomma med svar senast den 4 april 2022.

Status och beståndsutveckling

Europeisk ål (*Anguilla anguilla*) är rödlistad av SLU Artdatabanken och klassad som Akut hotad (CR) nationellt och internationellt. Rekryteringen av ål har under de senaste femtio åren minskat med 90–95 procent och ligger fortfarande på en kritiskt låg nivå, mycket långt ifrån nivåer som skulle indikera ett hållbart bestånd.

Internationella havsforskningsrådet (ICES) har under flera år påpekat att det finns ett akut behov av att förbättra bevarandeåtgärder i medlemsländernas nationella ålförvaltningsplaner (se nedan). Bristande rapportering och kunskap om bestånd- och rekryteringsförhållanden är några av skälen till att Ices sedan början av 2000-talet gett rådet att försiktighetsprincipen ska tillämpas. Ices senaste råd säger att när försiktighetsprincipen tillämpas bör fångsterna av ål vara noll 2022¹. Rådet omfattar ålens alla livsstadier och allt fiske, inklusive fångst av glasål för utsättning och vattenbruk. Annan dödlighet av ål, orsakad av människan, bör minimeras och elimineras där så är möjligt. Formulering i rådet har reviderats och harmoniserats med rådgivning för övriga fiskarter där påverkan från fisket särskiljs från annan mänsklig påverkan. Dessutom har Ices rekommendation om fiskets fångster förtydligats. Tidigare råd fastställde att all mänsklig påverkan ska reduceras till, eller ska hållas så nära noll som möjligt.

Ålbeståndets storlek och utveckling påverkas sannolikt av en rad mänskliga påverkansfaktorer varav vattenkraft och fiske har tydligast effekt på dödlighet².

EU-gemensam förvaltning av ål

Utöver ministerrådets årliga bestämmelse om krav på att medlemsländerna ska införa förbudsperioder för fiske efter ål i havet omfattas ål även av andra EU-gemensamma bestämmelser, som reglerar handel av ål³ samt åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål, den så kallade ålförordningen⁴.

Ålförordningen ställer krav på medlemsländerna att upprätta nationella förvaltningsplaner för ål. Målet för varje förvaltningsplan ska vara att i ett långsiktigt perspektiv ska minst 40 procent av mängden blankål, som produceras i ett av människan opåverkat bestånd, kunna ta sig ut i havet. När man idag talar om ett av människan opåverkat bestånd använder man oftast den genomsnittliga produktionen innan beståndets huvudsakliga nedgång började. Sveriges förvaltningsplan godkändes 2009 av EU-kommissionen och har sedan dess legat grund för åtgärder.

Enligt ålförordningen ska medlemsländerna rapportera en utvärdering till EU-kommissionen som beskriver vilken effekt genomförda åtgärder har haft. Sedan ålförordningen antogs har fyra rapporteringar genomförts och lämnats in till EU-kommissionen. I samband med rapporteringarna uppdrar Havs- och vattenmyndigheten SLU Aqua att förse myndigheten med vetenskapliga

¹ ICES Advice 2021 – ele.2737.nea – <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7752>

² Fisk- och skaldjursbestånd i hav och sötvatten 2021 — Resursöversikt. Rapport 2022:2. Havs- och vattenmyndigheten

³ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem

⁴ Rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål

underlag som ska ligga till grund för rapporteringen samt sammanställa resultaten i en teknisk rapport⁵.

EU-kommissionen yttrar, i den senaste utvärdering av medlemsländernas rapportering⁶, att trots betydande framsteg med att minska fiskeansträngningen, och trots ett samordnat försök att utveckla en EU-omfattande förvaltningsram, är ålbeståndets tillstånd fortfarande kritiskt och det krävs därför fortsatta och mer ambitiösa åtgärder. EU-kommissionen betonar att ålförordningens genomförande behöver förbättras avsevärt, särskilt när det gäller att hantera icke-fiskerirelaterad dödlighet.

I syfte att effektivisera, harmonisera och förbättra kvaliteten på medlemsländernas rapportering samordnas 2021 års rapportering till EU-kommissionen med Ices årliga data call för ål. Ices data call för ål har därmed utökats för att även tillgodose de rapporteringskrav som följer av art 9 i ålförordningen. Ices kommer att publicera utvärderingen under våren 2022.

Nationellt genomförande av tidigare fyra förbudsperioder

Samtliga svenska förbudsperioder har genomförts mellan den 1 november och den 31 januari. Förbuden har årligen införts genom föreskriftsändringar i bilaga 10 till Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön. De årliga besluten om ändrade föreskrifter har föregåtts av en remiss. De tidigare remisserna är tillgängliga på Havs- och vattenmyndighetens hemsida.

Inför framtagandet av förslag till förbudsperioder har Havs- och vattenmyndigheten gjort en sammanvägd bedömning där hänsyn framförallt har tagits till att den blankål som vandrar ut genom Öresund ska kunna bidra till reproduktionen. Hänsyn har även tagits till åtgärdens effekt på det europeiska ålbeståndet, effekten av de omfattande åtgärder som hittills genomförts inom ramen för den nationella ålförvaltningsplanen för att reducera det nationella fiskets påverkan samt effekter av införande av tidigare förbudsperioder.

Eftersom fisket i huvudsak bedrivs riktat efter utvandrande blankål skiljer sig fisket i tid mellan olika kustområden, anpassat efter ålens vandring ut ur Östersjön. Innan de årliga förbudsperioderna för fiske av ål i havet infördes bedrevs fisket från maj till december, tidigare i Bottenhavet och senare i de sydliga och sydvästra delarna av Östersjön. Fiske efter ål är förbjudet på den svenska västkusten, norr om 56°25' N, sedan år 2012.

De inskränkningar som gjorts i ålfisket sedan 2007 har haft en påtaglig effekt på både antal fiskare som den landade fångsten, framförallt i havet. Genom att inte tillåta någon nyetablering och att inte bevilja några förnyade tillstånd har antalet tillstånd för fiske efter ål i svenska kustområden minskat med drygt 75 procent samtidigt som fångsterna i ålfisket reducerats med drygt 90 procent (inkluderat det fritidsfiske av ål som bedrevs före 2007). Minskningen beror framförallt på de åtgärder som genomförs inom ramen för ålförvaltningsplanen. Förbudsperiodernas införande har även haft en viss påverkan på minskningen av fiskets fångster, framförallt för fisket i Öresund (delområde 25). Förra året landades omkring 70 ton ål i svenskt kustfiske.

⁵ Aqua reports 2021:12. Assessment of the eel stock in Sweden, spring 2021. Fourth post-evaluation of the Swedish eel management.

⁶ https://ec.europa.eu/fisheries/sites/fisheries/files/swd-2020-35_en.pdf

Nuvarande regler om att få fiska efter ål i havet

Sedan maj 2007 är det generellt förbjudet att fiska ål i havet. Ett visst begränsat yrkesmässigt fiske är dock tillåtet i Östersjön och södra Kattegatt för fiskelicensinnehavare som har ett särskilt ålfisketillstånd.⁷

I Östersjöns delområden 23–30 får tillståndsgivet fiske med rörliga redskap ske från och med den 1 maj till och med den 14 september, eller under en sammanhängande period av 90 dagar. Sker fisket med fasta redskap ska det ske under en sammanhängande period på 90 dagar. I Kattegatt får tillståndsgivet fiske bedrivas från och med den 1 maj till och med den 14 september eller under en sammanhängande period av 60 dagar. Fiskestopp råder dock under tre månader per år och då får inget ålfiske bedrivas. Gemensamt gäller också att fisket efter ål genast ska upphöra när den sammanlagda ålfångsten i det tillståndsgivna fisket uppgår till åtta ton.

Olika mått för minsta referensstorlek för bevarande gäller i olika områden. I Östersjöns delområde 24–30 ska ål vars längd understiger 70 cm återutsättas och i delområde 23 samt norr om delområde 23 ska ål vars längd understiger 45 cm återutsättas. Förnyat tillstånd kan enbart beviljas den som haft och nyttjat ett tillstånd under föregående år. I samband med redovisningen av Havs- och vattenmyndighetens regeringsuppdrag 2015 tog myndigheten ett principbeslut om att inte bevilja några nya personer tillstånd att fiska ål innan det finns säkra bevis på att beståndet av ål ökar.

Förslag och motivering till förbudsperiod

Havs- och vattenmyndigheten föreslår ett förbud mot fiske efter ål i havet från den 1 oktober 2022 till den 31 december 2022.

Förbudsperioden för fiske av ål i havet ska införas i enlighet med artikel 13 i rådets förordning (EU) 2022/109. Det innebär att förbudet att fiska ål i havet dels ska införas under en sammanhängande period om tre månader, mellan den 1 augusti 2022 och den 28 februari 2023, dels ska säkerställa att förbudet omfattar perioden med störst vandring av ål.

Med bakgrund av att årets förbudsperiod måste införas under den period då vandringen av ål är som störst kan myndigheten inte längre ta hänsyn till de omfattande åtgärder som redan genomförts nationellt för att minska fiskets påverkan. Myndigheten kan inte heller ta hänsyn till att SLU Aqua i utvärderingen av påverkan från svenskt fiske på det utvandrande beståndet av blankål från Östersjön bedöms ligga inom ramen för beståndets långsiktiga återhämtning (se tidigare remisser).

Sverige har en lång kuststräcka vilket innebär ålens vandring och fiskets landningar skiljer sig i tid och omfattning mellan olika områden. En viktig utgångspunkt i Havs- och vattenmyndighetens bedömning har varit att den blankål som skyddas från fiske genom förbudsperioden ska ha så goda förutsättningar som möjligt att utvandra från Östersjön utan att påverkas från annat fiske. Av samma skäl bedömer myndigheten att förbudsperioden i första hand bör införas under den period då lekvandringen är som mest betydande i områden från vilka ålen har störst möjlighet att utvandra från Östersjön. Med hänsyn till ovanstående bedömer myndigheten att särskild hänsyn behöver tas till blankålels vandring genom Öresund eftersom området utgör en passage för

⁷ Se 3 kap. 1 § och bilaga 10 Fiskeriverkets föreskrifter (2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön.

utvandrande blankål från hela Östersjöregionen. Då det inte längre bedrivs något fiske på den svenska västkusten bedöms den ål som utvandrar från Öresundsområdet dessutom ha goda möjligheter att fortsätta sin vandring mot lekområdena utan att påverkas från vare sig svenskt eller andra länders fiske, förutsatt att grannländerna väljer samma stopperperiod. I förslaget till förbudsperiod har Havs- och vattenmyndigheten utgått från den bästa tillgängliga kunskapen om blankålsens vandring baserat på såväl fiskeriberoyende som fiskerioberoende data.

Det svenska kustfisket efter ål bedrivs i huvudsak riktat efter utvandrande blankål. Innan de årliga förbudsperioderna för fiske av ål i havet infördes år 2018 landades mest ål i delområde 25 och 27, följt av delområde 23. Det är också i dessa tre områden som mest blankål landas idag. Historiskt har fisket bedrivits från maj till december och påbörjats tidigare i Bottenhavet och senare i de sydliga och sydvästra delarna av Östersjön. Fisket avslutades sist i Öresundsområdet, ett par veckor in i december. Eftersom fisket i huvudsak bedrivs riktat efter utvandrande blankål kan man anta att historisk data över fiskets landningar av blankål återspeglar när vandringen av blankål förväntas vara som störst i olika områden.

Mellan åren 2015–2017, innan förbudsperioden infördes, stod fisket i Öresund (delområde 23) för omkring 30 procent av den totala landade fångsten av ål i havet. Under dessa år landades i medelvärde mest blankål i området under november (ca 57 procent), följt av oktober (ca 15 procent) och december (ca 14 procent). De genomsnittliga landningarna per person och år är mer än dubbelt så höga i Öresund (delområde 23) jämfört med övriga kustområden i Östersjön och motsvarar ca 1,8 ton per person och år. Preliminära resultat från en vetenskaplig studie (akustisk telemetri) där blankål från Sveriges ostkust och danska vatten märkts visar att vandringen ut ur Öresund (mottagare/hydrofoner) sker från oktober till februari med störst vandringsintensitet under november och december månad.⁸ Resultaten styrker alltså att det historiska fisket i Öresund, innan förbudsperioden infördes 2018, sammanföll med blankålsens vandring genom Öresund.

Till skillnad från de stopperperioder som beslutats under åren 2018-2021 så kommer nuvarande förslag innebära att fisket efter ål tidigare läggs med start i oktober månad. Under samma period har den genomsnittliga landningen av ål under oktober månad uppgått till drygt 18 ton motsvarande ca 19 procent av total landad fångst i havet per år.

Om förbudsperioden istället förläggs tidigare under året så att ett fiske skulle tillåtas i Öresundsregionen under november och december förväntas det resultera i fångstmängder som motsvarar de fångster som noterades i Öresund åren före 2018, innan den första förbudsperioden infördes. Ett fiske i Öresundsområdet under november och december skulle sannolikt också exploatera utvandrande ålar som skyddats från fiske i Östersjöområdet under tidigare del av året och därmed påverka förbudsperiodens förväntade effekt negativt.

För att maximera stopperperiodens effekt har Havs- och vattenmyndigheten en pågående dialog med Danmark och Tyskland om att samordna förbudsperioderna. Att Danmark och Sverige inför olika förbudsperioder är problematiskt eftersom det annars kan påverka åtgärdens förväntade

⁸ Studien är ett delresultat en del av en pågående märkningsstudie och samarbete mellan forskare på olika universitet (DTU Aqua, SLU Aqua, m.fl.) i bl.a. Danmark, Tyskland och Finland. Syftet med projektet är bl.a. att förbättra kunskapen om ålbeståndet och andelen av ålbeståndet i Östersjön som lekvandrar. Projektet finansieras med medel från Havs- och vattenmyndighetens anslag 1.11 (Dnr 1230-2020 och Dnr 1405-2021. Beslutet för 2022 är under framtagande.)

effekt negativt. Frågan är särskilt aktuell för fisket i Öresund där svenskt och danskt fiske till stor del är gemensamt.

Förslag och motivering till bestämmelse om sumpning

Förbud att hålla ål i fisksump för de som inte yrkesfiskar

Ålen är en akut hotad art, och det är därför mycket viktigt att fiskerikontrollen arbetar för att minska risken för ett illegalt fiske. Detta görs idag bland annat genom att identifiera och konfiskera illegala redskap och kontrollera att fiske inte sker av personer som saknar tillstånd.

Som nämnts tidigare är det endast de som har en fiskelicens med särskilt ålfisketillstånd som får lov att fiska efter ål. Allt annat ålfiske är förbjudet. Trots det finns det idag inte något som hindrar att ål sumpas i havet av vem som helst, vilket kan försvåra kontroll av att illegalt fiske inte bedrivs. Det finns emellertid inte någon väsentlig anledning för en privatperson att köpa en levande legalt fångad ål för att lägga den i en fisksump i havet innan tillredning. Ett alternativ till ett sådant tillvägagångssätt är att frysa in ålen. För att försvåra för otillåtet ålfiske och underlätta för fiskerikontrollen föreslår Havs- och vattenmyndigheten ett generellt förbud att sumpas ål. Sumpningsförbudet ska inte gälla för de yrkesfiskare som fiskar efter ål med stöd av ålfisketillstånd.

Fiskelicensinnehavares möjlighet att landa ål efter sumpning

Lagligt ålfiske sker vid olika tidpunkter efter kusten och de som bedriver fiske med fasta redskap i havet har generellt en begränsad fisketid på 60 eller 90 dagar. När dessa dagar har utgått får fiskaren inte längre fiska efter ål, även om det är under den tillåtna tiden för andra fiskare. En del fiskare har tillstånd att fiska ål mellan 1 maj och 14 september. Efter ålen fångats kan den förvaras i sump i väntan på beredning eller försäljning.

Eftersom ålfisket sker inom olika specifika perioder, men då förvaring av fångst i sump kan ske efter att fisket inte längre är tillåtet, har Havs- och vattenmyndigheten tidigare infört en begränsning i form av ett förbud att landa ål senare än 14 dagar efter fiskeperiodens slut. Bestämmelsen begränsar möjligheterna för att otillåtet fiske tar vid och registreras som legal fångst efter en fiskeperiods slut. Bestämmelsen har därmed också inneburit en ökad tydlighet för landningskontrollen att avgöra när fångsten som landas från sump är legal eller otillåten.

Av artikel 13 i rådets förordning (EU) 2022/109 framgår att det under förbudsperioden inte är tillåtet att sumpas fångst. Detta innebär att det under förbudsperioden inte heller är möjligt att landa fångst. Havs- och vattenmyndigheten anser dock att den nuvarande bestämmelsen om att det ska vara tillåtet att sumpas ål upp till 14 dagar efter fiskeperiodens slut ska vara kvar under övrig tid, det vill säga innan förbudsperioden på tre månader. Detta är aktuellt för de ålfiskare som fiskar under andra perioder. I syfte att tydliggöra sumpningsförbudet under förbudsperioden i relation till den fortsatta möjligheten att sumpas fångst övrig tid föreslår Havs- och vattenmyndigheten därför en mindre korrigerande av nuvarande föreskrift.

Havs- och vattenmyndighetens föreslagna föreskriftsändringar med motivering

Föreskrifter som berörs

Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2004:36) om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön

Bemyndigande

2 kap. 7 § förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen

Ikraftträdande

Föreskriften föreslås träda ikraft 1 maj 2022.

3 kap. 1 §

Rubrik: Fredade arter

<i>Nuvarande lydelse:</i>	<i>Föreslagen lydelse:</i>
<p>Det är förbjudet att fiska skärkniv, havsnejonöga, pigghaj, småfläckig rödhaj, brugd, sillhaj (håbrand), slätrocka, knaggrocka, majfisk, staksill, blåfenad tonfisk och ål.</p> <p>Förbudet att fiska efter ål gäller inte den befälhavare som har beviljats ett <i>särskilt tillstånd att fiska</i> ål enligt bestämmelserna i bilaga 10.</p>	<p>Det är förbjudet att fiska skärkniv, havsnejonöga, pigghaj, småfläckig rödhaj, brugd, sillhaj (håbrand), slätrocka, knaggrocka, majfisk, staksill, blåfenad tonfisk och ål. <i>Det är inte heller tillåtet att hålla ål i fisksump.</i></p> <p>Förbudet att fiska efter ål <i>eller hålla ål i fisksump</i> gäller inte den befälhavare som har beviljats ett <i>fisketillstånd</i> för ål enligt bestämmelserna i bilaga 10.</p>

Motivering

I syfte att försvåra för det illegala ålfisket och underlätta för fiskerikontrollen föreslår Havs- och vattenmyndigheten att det ska införas ett generellt förbud att sumpå ål i havet. Sumpningsförbudet ska dock inte gälla för de som har fiskelicens och fisketillstånd för att fiska ål. Ett sådant förbud bedöms minska risken att fiskare utan licens fiskar ål för försäljning eftersom sumpning av ål är en vanlig metod för att förlänga hållbarheten på fångsten som ska säljas vidare.

Utöver detta förslag till ändring i sak föreslår Havs- och vattenmyndigheten en redaktionell ändring i form av att *särskilt* tillstånd byts ut mot *fisketillstånd*. Anledning är att *fisketillstånd* är det begrepp som används inom EU-lagstiftningen och som numera också är det begrepp som Havs- och vattenmyndigheten använder gällande tillstånd som utfärdas som komplement till fiskelicensen för att rätt att bedriva en specifik fiskeverksamhet.

Bilaga 10.

Nuvarande rubrik: Fiske efter ål med stöd av särskilt tillstånd

Föreslagen ny rubrik: Fiske efter ål med stöd av fisketillstånd

<i>Nuvarande lydelse:</i>	<i>Föreslagen lydelse:</i>
<p>A. Gemensamma bestämmelser</p> <p>1. En befälhavare som har ett <i>särskilt tillstånd</i> att fiska efter ål, får beviljas ett förnyat tillstånd efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>2. För att erhålla förnyat ålfisketillstånd ska föregående års tillstånd ha nyttjats. Om särskilda skäl föreligger kan tillstånd medges även om detta villkor inte är uppfyllt.</p> <p>3. Ett ålfisketillstånd ska förenas med villkor om redskapstyp, antal redskap och plats för fiskets bedrivande. Tillståndet får omfatta endast de redskapstyper och de antal redskap som beviljats i tillstånd för ålfiske under åren 2009-2010. Byte av fiskeplats kan medges efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>4. Havs- och vattenmyndigheten kan i tillståndet föreskriva ytterligare villkor.</p> <p>5. Fångsten av ål ska i tillståndsgivet fiske rapporteras till Havs- och vattenmyndigheten enligt bestämmelserna i Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter (HVMFS 2018:11) om befälhavares skyldigheter att rapportera och anmäla yrkesmässigt fiske i havet.</p> <p>6. Fisket efter ål ska genast upphöra när den sammanlagda ålfångsten i det tillståndsgivna fisket uppgår till 8 000 kilogram.</p> <p>7. Fiske efter ål får inte bedrivas under perioden från och med den <i>1 november 2021</i> till och med den <i>31 januari 2022</i>.</p>	<p>A. Gemensamma bestämmelser</p> <p>1. En befälhavare som har ett <i>fisketillstånd</i> att fiska efter ål, får beviljas ett förnyat tillstånd efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>2. För att erhålla förnyat ålfisketillstånd ska föregående års tillstånd ha nyttjats. Om särskilda skäl föreligger kan tillstånd medges även om detta villkor inte är uppfyllt.</p> <p>3. Ett ålfisketillstånd ska förenas med villkor om redskapstyp, antal redskap och plats för fiskets bedrivande. Tillståndet får omfatta endast de redskapstyper och de antal redskap som beviljats i tillstånd för ålfiske under åren 2009-2010. Byte av fiskeplats kan medges efter ansökan hos Havs- och vattenmyndigheten.</p> <p>4. Havs- och vattenmyndigheten kan i tillståndet föreskriva ytterligare villkor.</p> <p>5. Fångsten av ål ska i tillståndsgivet fiske rapporteras till Havs- och vattenmyndigheten enligt bestämmelserna i Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter (HVMFS 2018:11) om befälhavares skyldigheter att rapportera och anmäla yrkesmässigt fiske i havet.</p> <p>6. Fisket efter ål ska genast upphöra när den sammanlagda ålfångsten i det tillståndsgivna fisket uppgår till 8 000 kilogram.</p> <p>7. Fiske efter ål får inte bedrivas under perioden från och med den <i>1 oktober 2022</i> till och med den <i>31 december 2022</i>.</p>

Nuvarande lydelse:	Föreslagen lydelse:
<p>8. Ål som fiskas under tillåten fiskeperiod och som placeras i sump får inte landas senare än 14 dagar efter fiskeperiodens slut.</p> <p>-----</p>	<p>8. Under förbudsperioden enligt punkten 7 är all fiskeverksamhet, inklusive sumpning, förbjuden enligt den årliga kvotförordningen för Västerhavet. Under övrig tid får ål som placerats i sump inte landas senare än 14 dagar efter fiskeperiodens slut.</p> <p>-----</p>

Motivering

Enligt punkten 8 är det inte tillåtet att landa fångst senare än 14 dagar efter tillåten fiskeperiod. Av artikel 13 i rådets förordning (EU) 2022/19, *den årliga kvotförordningen för Västerhavet*, framgår dock att det inte är tillåtet att sumpas fångster av ål under beslutad förbudsperiod. Den nuvarande lydelsen behöver därför justeras i förhållande till EU-rätten. Att behålla begränsningen på 14 dagar för sumpning av ål efter en fiskares avslutade fiskeperiod underlättar för fiskaren att bereda och sälja sin kvarvarande fångst efter avslutat fiske, när fiskeperioden inte sammanfaller med förbudsperioden.

Bilagor:

Konsekvensutredning

Sändlista